

Nr 318.

Av herrar **Wiklund** i Byske och **Lindberg**, *angående begränsning i jakttiden för områdena ovanför odlingsgränsen i lappmarken.*

Sedan lång tid tillbaka har bland den norrländska fjällbefolkningen framträtt önskemål om förändrad jaktlagstiftning i så måtto att den tid, under vilken jakt på hare, tjäder, orre, ripa och hjärpe är tillåten, skulle avsevärt förkortas. För denna befolkning utgör jakten en del uti försörjningen och åtgärder som kunna vara ägnade att förbättra utbytet av jakten äro därför av stor ekonomisk betydelse. Det klagas nu över att på grund av de förbättrade kommunikationerna i fjällbygden nöjesjägare i allt större utsträckning tidigt på hösten söka sig till dessa trakter och beskatta viltbeståndet till förfång för den bofasta befolkningen. Man tar härvid ingen hänsyn till att djuren icke äro utvuxna, varigenom de bli ett synnerligen lätt byte för jägarna. Det har förekommit, att jaktsällskap uppenbarat sig i fjälltrakterna och skjutit lika mycket fågel på en enda dag, som en hel familj av fjällbefolkningen lyckats skjuta på en hel vinter. Detta måste betraktas såsom ett obehörigt slöseri med en för fjällbefolkningen ekonomiskt betydelsefull naturtillgång, och enligt vår uppfattning synas åtgärder till förebyggande av missförhållandena vara påkallade.

Med stöd av vad sålunda anförts tillåta vi oss hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om vidtagande av åtgärder för begränsning i jakttiden för områdena ovanför odlingsgränsen i lappmarken.

Stockholm i januari 1931.

J. B. Wiklund.

Elof Lindberg.

